

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415205707
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1415205707.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. M. D., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - J. T. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXX XX A., zastúpená Mgr. Evou Braxatorisovou, advokátkou so sídlom Trenčianska 19, 821 09 Bratislava, a otec - Ing. W. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. 6, XXX XX A., zastúpený JUDr. Vojtechom Kubalom, advokátom so sídlom Vajnorská 8/A, 831 04 Bratislava, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 21.11.2017, č.k. 13P/98/2015-563, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava IV uznesením zo dňa 21.11.2017, č.k. 13P/98/2015-563 rodičom uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava IV vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu: B náhradu trov konania, a to matke vo výške XXX,XX eur a otcovi vo výške XXX,XX eur.

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 54 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a vecne tým, že v priebehu konania bolo uznesením zo dňa 18.10.2016, č.k. 13P/98/2015-416 v predmetnej veci nariadené znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia PhDr. V. Z. H., ktorej bola za vypracovanie znaleckého posudku uznesením zo dňa 18.10.2016, č.k. 13P/98/2015-416 priznaná odmena vo výške X.XXX,XX eur, ktorá bola vyplatená zo štátnych finančných prostriedkov, a uznesením zo dňa 21.11.2017, č.k. 13P/98/2015-560 jej bola priznaná odmena vo výške XXX,XX eur za vypracovanie vyjadrenia k sťažnosti matky zo dňa 09.03.2017 proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 18.10.2016, č.k. 13P/98/2015-416 a za účasť na pojednávaní konanom dňa 17.07.2017, ktorá bola rovnako hrazená zo štátnych finančných prostriedkov. Ustálil, že vykonanie znaleckého dokazovania bolo v záujme obidvoch rodičov a ani u jedného z nich neboli zistené dôvody, ktoré by odôvodňovali ich oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Vzhľadom na uvedené uložil obidvom rodičom povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava IV náhradu trov konania štátu spočívajúcich v odmene znalkyne za vypracovanie znaleckého posudku a jej účasť na pojednávaní vo výške XXX,XX eur, a to každému v jednej polovici, t.j. vo výške XXX,XX eur a matke súčasne uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu spočívajúce v odmene znalkyne za vypracovanie vyjadrenia k sťažnosti matky vo výške XXX,XX eur, ktoré by inak v konaní neboli vznikli.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie matka, navrhujúc odvolaciemu súdu napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Eventuálne navrhla, aby odvolací súd zmenil výrok napadnutého rozhodnutia, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť na účet súdu prvej inštancie náhradu trov

konania tak, že danú náhradu trov konania štátu vôbec neprizná, resp. ju zníži v súlade s jej odvolacími námietkami. Súdu prvej inštancie vytkla, že neboli splnené procesné podmienky [§ 365 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], že jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Namietala, že súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenia predčasne, keď rozhodol o náhrade trov pred právoplatným skončením konania vo veci samej, a teda v štádiu konania neumožňujúcim zohľadniť jeho skutočný výsledok. Poukázala na skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej rozsudkom zo dňa 17.07.2017, č.k. 13P/98/2015-512, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, keďže proti nemu podala odvolanie. Mala za to, že výsledok daného odvolacieho konania má zásadný vplyv na výšku náhrady trov konania, keď vo svojom odvolaní proti uvedenému rozsudku namietala aj vady vykonaného znaleckého dokazovania. Vo vzťahu k výške náhrady trov konania, ktorú jej súd prvej inštancie uložil zaplatiť, namietala, že pri jej výpočte nebol zohľadnený ňou uhradený preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Súdu prvej inštancie tiež vytkla, že v napadnutom rozhodnutí jej neurčil lehotu na plnenie uloženej povinnosti. Vo svojom odvolaní ďalej poukázala na údajnú nesprávnosť výšky odmeny priznanej znalkyni za vykonané úkony znaleckej činnosti. Mala za to, že znalkyni bola nesprávne súbežne priznaná paušálna aj hodinová odmena za oboznámenie sa s obsahom spisu, ako aj odmena za vypracovanie zhrnutia obsahu spisu, ktoré nepatrí medzi zákonné náležitosti znaleckého posudku. Zároveň namietala, že znalkyni bola priznaná odmena za vypracovanie vyjadrenia k jej sťažnosti proti uzneseniu o priznaní znaleckého, a to za 2 hodiny štúdia iba niekoľkostranových podkladov, 2 hodiny štúdia zákonov, ktorých znalosť je predpokladom výkonu znaleckej činnosti, a ďalšie 4 hodiny strávené spracovaním daného vyjadrenia, v ktorom sa ani nezaoberala obsahom danej sťažnosti. Priznanie odmeny znalkyni za 2 hodiny prípravy na pojednávanie rovnako nepovažovala za dôvodné, keďže vysvetlenie znaleckého posudku si podľa jej názoru nevyžaduje žiadnu osobitnú prípravu.

4. Otec a kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 CSP, a odvolanie matky vyhodnotil ako nedôvodné.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 54 CMP, ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť.

8. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

10. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

11. Podľa § 238 ods. 2 CSP, ak uznesenie ukladá povinnosť plniť, lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné. Ak uznesenie neukladá povinnosť plniť, je ním subjekt viazaný dorúčením.

12. Pokiaľ ide o jednotlivé odvolacie námietky matky, tieto nemali vplyv na správnosť napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetky skutočnosti relevantné pre rozhodnutie o

nároku štátu na náhradu trov konania voči obidvom rodičom, ako aj o jej výške, keď náhradu trov konania spočívajúcich v odmene znalkyne za vypracovanie znaleckého posudku a jej účasť na pojednávaní rozdelil medzi rodičov rovným dielom. Rovnako súd prvej inštancie rozhodol správne o povinnosti matky nahradiť trovy konania štátu spočívajúce v odmene znalkyne za vypracovanie vyjadrenia k sťažnosti matky proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 18.10.2016, č.k. 13P/98/2015-416 s poukazom na ust. § 54 CMP. Vzhľadom na to, že daná sťažnosť bola matkou podaná nedôvodne a súd prvej inštancie ju z tohto dôvodu uznesením zo dňa 21.11.2017, č.k. 13P/98/2015-558 zamietol, sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý zavinenie za vznik uvedených trov konania pričítal matke. S námietkou matky, podľa ktorej súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie predčasne, odvolací súd nemohol súhlasiť. V zmysle § 58 CMP súd o nároku na náhradu trov konania a o jej výške rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, avšak v predmetnej veci súd prvej inštancie o trovách konania štátu nemohol rozhodnúť v rámci rozsudku, keď v čase jeho vyhlásenia ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o odmene uplatnenej znalkynou. S poukazom na uvedené bol postup súdu prvej inštancie, ktorý o náhrade trov konania štátu rozhodol dodatočne samostatným uznesením, nepochybne správny. Vo vzťahu k matkou zdôrazňovanému zásadnému vplyvu výsledku konania o jej odvolaní proti rozsudku v predmetnej veci zo dňa 17.07.2017, č.k. 13P/98/2015-512 odvolací súd poukazuje na to, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 11CoP/87/2018 zo dňa 02.04.2019 zmenil výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v časti rozhodnutia o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a doručením rozsudku nadobudne rozhodnutie právoplatnosť, pričom trovy znaleckého dokazovania sa vzťahujú k tejto časti výroku rozsudku. Pokiaľ matka súdu prvej inštancie vytkla, že pri výpočte náhrady trov konania nezohľadnil ňou uhradený preddavok na trovy znaleckého dokazovania, táto námietka nie je dôvodná. Odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 23.03.2016, č.k. 13P/98/2015-226 uložil obidvom rodičom povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania, a to každému z nich vo výške 300 eur, pričom otec zložil preddavok na účet súdu prvej inštancie dňa 18.08.2016 a matka ho dobrovoľne neuhradila, v čoho dôsledku súd prvej inštancie danú pohľadávku voči matke previedol dňa 14.02.2017 do Justičnej pokladnice za účelom jej vymáhania. Uznesením zo dňa 18.10.2016, č.k. 13P/98/2015-416 bola znalkyni priznaná odmena za vypracovanie znaleckého posudku vo výške X.XXX,XX eur, z čoho bola vyplatená suma X.XXX,XX eur zo štátnych finančných prostriedkov a suma 300 eur z otcom zloženého preddavku na trovy znaleckého dokazovania. Zo sumy X.XXX,XX eur vyplatenej znalkyni zo štátnych finančných prostriedkov následne súd prvej inštancie po odpočítaní preddavku vymáhaného od matky vo výške XXX eur v napadnutom rozhodnutí uložil obidvom rodičom uhradiť sumu XXX,XX eur, a to každému z nich z jednej polovice. Z uvedeného je teda zrejmé, že preddavok matky na trovy znaleckého dokazovania bol pri určení výšky náhrady trov konania štátu zohľadnený. Odvolací súd sa nemohol stotožniť ani s námietkou matky týkajúcou sa neurčenia lehoty na plnenie povinnosti uloženej napadnutým rozhodnutím. Z ust. § 234 ods. 2 CSP v spojení s § 232 ods. 3 CSP je zrejmé, že tzv. paričná lehota, t.j. lehota na plnenie povinnosti uloženej uznesením, v prípade neurčenia dlhšej lehoty súdom v odôvodnených prípadoch predstavuje tri dni a podľa ust. § 238 ods. 2 CSP začína plynúť od doručenia uznesenia. S poukazom na podporné vymedzenie konkrétnej lehoty na plnenie uloženej povinnosti v ust. § 232 ods. 3 CSP týkajúcej sa prípadov, v ktorých súd vo výroku rozhodnutia patričnú lehotu neurčí, dospel odvolací súd k záveru o správnosti napadnutého uznesenia aj v tomto ohľade. Ďalšími odvolacími námietkami matky, ktoré sa týkali konkrétnej výšky odmeny priznanej znalkyni za vykonané úkony znaleckej činnosti sa odvolací súd bližšie nezaoberal, keďže o výške odmeny znalkyne už súd prvej inštancie právoplatne rozhodol uznesením zo dňa 18.10.2016, č.k. 13P/98/2015-416 a uznesením zo dňa 21.11.2017, č.k. 13P/98/2015-560.

13. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v končenom rozhodnutí.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).